

КЛАСС!!!

Е-часопис секције руског језика „Умница“

Централна тема: концерт секције «С радостью»

*Мира Симеуновић, професор руског језика,
Дванаеста београдска гимназија,
Јун 2026.*

*XII-
13.*

СОДЕРЖАНИЕ

➤ Укратко	3
➤ Интересное о России	4
➤ Русский дом, Пётр Первый	6
➤ «Приглашение в Ленинград»	7
➤ «Поэзии чарующие строки»	9
➤ «Первый в космосе – Юрий Гагарин»	12
➤ «Диктант Победы»	15
➤ Метод «Шесть шляп мышления»	17
➤ «ЛИК России» - финал 2026	19
➤ УСРП Шид	23
➤ «Письмо другу»	24
➤ «Село немих»	26
➤ Концерт секции «С радостью»	31
➤ Театральный этикет	41
➤ Русский театр в Белграде	43
➤ Фестиваль российского кино	49
➤ Тест «Уважаешь ли ты учителя?»	52
➤ „Бирилица – наслеђе и будућност“	53
➤ Мечтательные вопросы для подростков	57
➤ Для размышления	58

Припреми овог броја е-часописа секције „Умница“ допринели су учешћем у активностима или радом на прилозима ученици првог разреда: Хелена Рашковић, Јана Ђуров, Хелена Младеновић, Неда Николић, Наталија Лутовац, Нађа Пауновић, Дарја Хализова, Ана Ковачевић, Доротеја Ђорђевић, Лука Јанковић, Јана Карабасил; другог разреда: Бисера Илијашевић, Теодора Милошевић, Ана Мандић, Татјана Санковић, Милена Милошевић, Лена Николић, Мирослав Недић, Лана Томић, Илија Петровић, Луција Младеновић; трећег разреда: Маша Трошић, Маша Драгумило, Невена Таков, Александра Станков, Сања Лукић, Петра Јелић, Маша Беатовић, Дејана Дретвић, Милица Васовић, Нађа Вучуровић, Стефан Кркић; ученици четвртог разреда Лазар Раичевић и Никола Филиповић.

УКРАТКО

Секција руског језика „Умница“ ове године је реализовала велики број активности. Већина активности протекла је у другом полугодишту. Наводимо хронолошким редоследом, а на наредним страницама часописа налазе се детаљи за сваку од овде наведених активности:

- Изложба у Руском дому „Пётр Первый и Сербия“
- Такмичење рецитатора у Руском дому,
- „Первый в космосе – Юрий Гагарин“, конкурс
- „Диктант Победы“, акција Руског дома
- „ЛИК России“ – конкурс Руске школе,
- УСРП Шид – конкурс „Свет без рата – деца говоре“,
- Концерт секције „С радостью“,
- Представа Руског театра „Пушкин. Случаји“,
- „Чебурашка“ – филм у Руском дому,
- „Ћирилица – наслеђе и будућност“ – конкурс.

У активностима секције учествовали су ученици који уче руски језик у првом, другом, трећем и четвртном разреду. У посетама Руском дому, представи Руског театра у „Ложионици“, у концерту секције учествовало је више десетина ученика. За конкурсе смо ове године припремили преко 40 радова. Награђено је првим местом 9 ученика, другим – 4 ученика, трећим местом 2 ученика. Додељена је и једна специјална награда. Око 20 радова је похваљено.

Секцију „Умница“ припрема и води Мира Симеуновић, професор руског језика, самостални педагошки саветник.

ИНТЕРЕСНОЕ О РОССИИ

В России находится один из самых холодных городов мира и самый маленький город России — Верхоянск. В нем была зафиксирована температура $-67,1$ °С. Поэтому в нем проживает 745 человек. Благодаря рекордному перепаду между максимальной и минимальными температурами ($105,6$ °С), Верхоянск занесён в Книгу рекордов Гиннеса.

Самое высокое учебное заведение в мире — Московский государственный университет. Высота его главного здания достигает 240 метров. Кроме того, на нём находятся самые большие часы в Европе. Диаметр их циферблата составляет 8,74 метра.

Самое глубокое в мире метро находится в Санкт-Петербурге. Его средняя глубина — 45 метров, а отдельные точки достигают 120 метров. Самой глубокой его станцией считается «Адмиралтейская» — 86 метров. Это общероссийский рекорд.

В метрополитене Москвы почти десять тысяч поездов.

ИНТЕРЕСНОЕ О РОССИИ

В России женщины получили право голоса на выборах раньше, чем в США. 11 сентября 1917 года, Правительство указало о всеобщем избирательном праве „без различия пола“.

Границы России и США на севере разделяет расстояние в 4 километра.

Железом, произведённым в Екатеринбурге, покрыли крышу здания Британского Парламента. Каркас американской Статуи Свободы и Эйфелева башня сделаны из металла, произведённого здесь.

- В Эрмитаже числится около трёх миллионов произведений искусства.
- До революции огнестрельное оружие в России продавалось свободно.
- Около четырёх процентов территории России занимают охраняемые заповедники.

Руский дом, Пётр Первыи

У Руском дому је продужено трајање изложбе у оквиру пројекта „Ерmitаж у Београду“, тако да је већи број ученика могао да је посети. Овај пут два одељења првог разреда и њихове одељењске старешине били су трећа „делегација“ Дванаесте гимназије.

Июнь 2026

Михаил Зощенко (отрывок)

«Приглашение в Ленинград»

Если ты не был в Ленинграде, уважаемый читатель, то мне попросту грустно на тебя глядеть.

Значит, ты, ворона, ничего хорошего не видел. А ещё берёшься рассуждать о красоте и гигиене.

Город Ленинград, это красивейший город. Он расположен на берегу Финского залива.

Красавица река Нева прежде, чем впасть в море, разветвляется, представьте себе, на семь отдельных рукавов. Другие реки просто и нехудожественно впадают в море одним каким-нибудь своим мутным рукавом. А тут такое, можно сказать, художественное изобилие семь рукавов. И между ними разные острова. Перекинуты мосты. Пароходы ходят. Цветущие сады по берегам. Чудные здания в стиле ампир. Очень божественная панорама.

А главное, конечно, море.

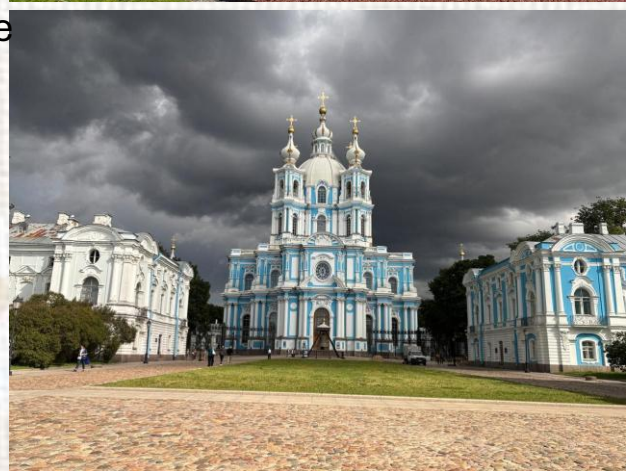
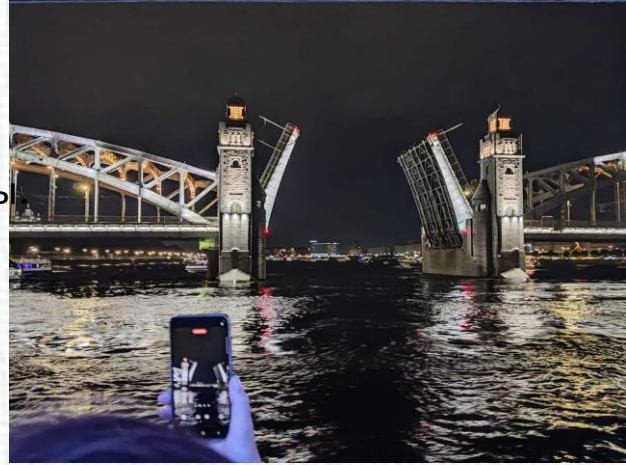
Ну, естественно, приморский город. Вот потому и море.

Главная прелесть в том и заключается, что наш город расположен у моря. Ленинградцы особенно этим гордятся и чванятся. Дескать, море. Дескать, можно его видеть.

И, действительно, всё-таки, как ни говорите, забавно посмотреть с городской улицы на морские дали.

Вот наш прелестный Летний сад.
Красивая река Фонтанка. На Марсовом
поле мир и тишина. Здесь раньше был
пустырь, и здесь шагали царские солдаты.
А сейчас тут кругом зелень. Скамейки
поставлены. Матовые фонарики.
Сейчас тут влюблённые сердца имеют
привычку назначать свидание. Пусть их!
Не мешайте им, товарищ милиционер!
Но идёмте дальше. Вот Дворец пионеров.
Чудный сад, великолепное здание. И там
всё для ребят. Вот оригинальная
Адмиралтейская игла. Вот знаменитый
Эрмитаж.
Дайте руку, пойдёмте на набережную
Невы. Вот тут ещё больше, чем где-либо,
можно насладиться величием
Ленинграда. Тем более вода, как
говорится, ремонта не требует. Течёт себе
и течёт. И кушать не просит. Набережная
гранитная. Очень повсюду чистенько,
красиво, элегантно. Вот это хорошо.
Пароходики то и дело шныряют по Неве.
Давайте сядем на такой пароходик и
покатаемся.

„ПОЭЗИИ ЧАРУЮЩИЕ СТРОКИ“

Наши представительницы на
такмичењу рецитатора у
Руском дому у марту 2026:

1. Нађа Пауновић «Дар
напрасный, дар случайный»,
Пушкин

2. Јана Ђуров «Что в имени
тебе моём», Пушкин

3. Дарја Хализова «Зимний
вечер», Пушкин

4. Хелена Рашковић «Песня
последней встречи», Анна
Ахматова

5. Милена Милошевић
«Выхожу один я на дорогу»,
Лермонтов

Сви наши рецитатори добили су похвалнице за учешће.
На свечаној додели награда 5. 06. 2026. награђене су ученице првог разреда:
Јана Ђуров – специјална награда за «Самое лирическое исполнение»,
Дарья Хализова – 3. место у категорији руски као матерњи језик.

«Первый в космосе» - Юрий Гагарин

12. април се у Русији прославља као Дан космонаутике, посвећен сећању на великог Јурија Гагарина, првог човека у космосу. Тим поводом сваке године објављује се конкурс за ликовне и литерарне радове. Ове године Хелена Рашковић је написала састав, а Неда Николић, Хелена Младеновић, Лана Томић и Бисера Илијашевић урадиле су ликовне радове на ову тему.

**КОНКУРС ЗА ДЕЧЈИ ЦРТЕЖ
„ПРВИ У КОСМОСУ – ЈУРИЈ ГАГАРИН“**

УЗРАСНЕ КАТЕГОРИЈЕ:

- 5 – 6 година
- 7 – 11 година
- 12 – 15 година
- 16 – 17 година

ТЕМЕ:

- „Јуриј Гагарин – први у космосу“
- „Космос очима детета“
- „Како ја видим будућност космонаутике“
- „Чобек и галактика“

ПРИЈЕМ РАДОВА: 9. МАРТ – 6. АПРИЛ 2026.

Пошаљите радове на: gagarin_srb@tutaimail.com

НАГРАДЕ ЗА ПОБЕДНИКЕ!
Дипломе и сувенири за најбоље радове!

Најбољи радови биће представљени на изложби „Човек и космос“ и објављени на интернет платформама организатора и штампани у часопису „Руски Архив“ за прву половину 2026. године.

Бисера Илијашевић је освојила друго место. Свечана церемонија доделе награда одржана је у Амбасади Руске Федерације у Београду. Честитамо!

КОНКУРС РИСУНКОВ
«ПЕРВЫЙ В КОСМОСЕ –
ЮРИЙ ГАГАРИН»
ДИПЛОМ
2 МЕСТО
БИСЕРА ИЛИЈАШЕВИЋ
XII ГИМНАЗИЈА,
БЕОГРАД

**ЮРИЙ ГАГАРИН,
ПЕРВЫЙ КОСМОНАВТ**

“ОБЛЕТЕВ ЗЕМЛЮ В КОРАБЛЕ-СПУТНИКЕ, Я ВВИДЕЛ,
КАК ПРЕКРАСНА НАША ПЛАНЕТА. ЛЮДИ, БУДЕМ
ХРАНИТЬ И ПРИУМНОЖАТЬ ЭТУ КРАСОТУ, А НЕ
РАЗРУШАТЬ ЕЁ!,,

2026, Београд

Српско Одељење
Међународног
Фонда
Духовног
Јединства
Народа

Национални совет
Руске националне мањине

Посольство
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
в РЕСПУБЛИКЕ СЕРБИИ

«ДИКТАНТ ПОБЕДЫ»

«Диктат Победе»
је међународна акција која
се сваке године одржава у
великом броју земаља, а
коју у Србији организује
Руски дом.

Питања на тесту односе се
на Други светски рат:
највеће битке, значајне
историјске личности,
наслеђе ослободилачке
борбе у целој Европи, као
и значај Црвене армије у
ослободилачким биткама.
У акцији су учествовали
наши ученици: Лазар
Раичевић (4.р.) и
Мирослав Недић (2.р.)

**Международный исторический диктант
на тему событий Великой Отечественной
войны 1941–1945 гг.**

«ДИКТАНТ ПОБЕДЫ»

ЗНАТЬ,
ЧТОБЫ
ПОМНИТЬ!

24 АПРЕЛЯ
2026

17:00

РУССКИЙ ДОМ В БЕЛГРАДЕ
Кральице Наталије, 33

ЗНАТЬ, ЧТОБЫ ПОМНИТЬ: ДИКТАНТ ПОБЕДЫ – 2026

Приглашаем всех желающих проверить свои знания о событиях Великой Отечественной войны и принять участие в седьмой международной акции «Диктант Победы»! В Белграде, и в этом году, акция пройдет на площадке Русского Дома (Кральице Наталије 33), 24 апреля в 17:00.

Диктант - на русском языке. Основные темы: важные сражения, исторические личности, историческое наследие Великой Отечественной войны 1941-1945 гг. Всего 25 вопросов. На ответы отводится 45 минут.

Всем участвовавшим в Диктанте Победы будут выданы сертификаты.

СЕРТИФИКАТ

Международный исторический диктант на тему событий Великой Отечественной войны 1941–1945 гг.

«ДИКТАНТ ПОБЕДЫ»

выдан участнику

*Негус
Мирослава*

Знать,
чтобы помнить!

диктантобеды.рф

2026 год

СЕРТИФИКАТ

Международный исторический диктант на тему событий Великой Отечественной войны 1941–1945 гг.

«ДИКТАНТ ПОБЕДЫ»

выдан участнику

*Раичевич
Лазарка*

Знать,
чтобы помнить!

диктантобеды.рф

2026 год

Метод «Шесть шляп мышления»

У методики «6 шляп мышления» странное название и множество плюсов. Она учит школьников смотреть на ситуацию с разных сторон, развивает внимательность и даёт учителю немного отдохнуть, пока дети коллективно решают задачу.

Метод 6 шляп — это психологическая ролевая игра. «Надевая» шляпу определённого цвета, человек начинает использовать один режим мышления.

Жёлтая — участники группы ищут положительные стороны ситуации.

Белая — участники группы распоряжаются только фактами.

Красная — участники группы оценивают ситуацию, основываясь на своих чувствах и эмоциях.

Зелёная — участники группы предлагают креативные способы решения проблемы.

Чёрная — участники группы критикуют предложения своих одноклассников и ищут возможные риски.

Синяя — участники группы оценивают варианты и выбирают оптимальное решение.

Как применять:

- учитель задаёт проблемную ситуацию, у которой несколько путей решения;
- класс делится на шесть групп;
- с помощью жребия или по желанию каждая группа выбирает себе шляпу;
- класс по группам обсуждает проблему и выбирает оптимальное решение.

«Шесть Шляп Мышления» (Six Thinking Hats) — один из самых популярных методов организации мышления, разработанных Эдвардом де Боно. Метод шести шляп позволяет структурировать и сделать намного более эффективной любую умственную работу, как личную, так и коллективную.

В основе «Шести шляп» лежит идея параллельного мышления. Традиционное мышление основано на полемике, дискуссии и столкновении мнений. Однако при таком подходе часто выигрывает не лучшее решение, а то, которое более успешно продвигалось в дискуссии. Параллельное мышление — это мышление конструктивное, при котором различные точки зрения и подходы не сталкиваются, а сосуществуют.

Поэт

Что мы переживаем по этому поводу? Что подсказывает интуиция. Никаких обоснований собственных эмоций

Ученый

Беспристрастная позиция. В чем рациональное зерно? Каких фактов нам не хватает?

Креативщик

Что еще кроме этого можно предложить? На какие безумные идеи это навеивает?

Каждую стратегическую идею-гипотезу обсудите со всех точек зрения

Оптимист

Какие у предложенной идеи есть положительные стороны?

Руководитель

Управляет процессом. Координирует итоги обсуждения

Критик

Что может пойти не так? Каковы подводные камни?

«ЛИК России» - финал 2026

30. 04. 2026. године одржано је свечано уручивање награда на Међународном конкурсy „ЛИК России“ који сваке године објављује Руска општеобразовна школа при Амбасади Руске Федерације у Србији. 14 ученика наше школе припремили су за овај конкурс ликовне, литерарно-истраживачке, поетске радове, а отпевали су и неколико песама на руском језику. Награђено је 10 наших ученика. Наше ученице извеле су две победничке нумере на сцени Руске школе.

Међу победницима су се нашли, дакле, чланови секције руског језика „Умница“:

Илијашевић Бисера из 2/4 (1. место за ликовни рад «Я по первому снегу бреду...»)

Милошевић Теодора из 2/3 (1. место за ликовни рад «Мост дружбы: Россия и Сербия»)

Васовић Милица из 3/3 (3. место за литерарно-истраживачки рад «Вклад российских врачей в мировую медицину»)

Јелић Петра из 3/3 (2. место за литерарно-истраживачки рад «Сербы – герои военной истории России»)

Беатовић Маша из 3/3 (2. место за литерарни рад «Вклад российских врачей в мировую медицину»)

Милошевић Милена из 2/4 (2. место за руску музику «Так же, как все»)

Санковић Татјана из 2/4 (1. место за руску музику «Куда уходит детство»)

Мандић Ана из 2/3 (1. место за руску музику «Куда уходит детство»)

Рашковић Хелена из 1/4 (1. место за руску музику «Волшебник-недоучка»)

Ђуров Јана из 1/3 (1. место за руску музику «Волшебник-недоучка»)

Честитамо ученицима успешно представљање наше школе!

Июнь 2026

ЛИК РОССИИ
2026

Диплом призера
международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Музыка советской эпохи».

Вручается: **Милошевич Милене**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ДИПЛОМ

за II место

международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Выдающиеся фигуры в мировой литературе».

Вручается: **Беонович Маше**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ЛИК РОССИИ
2026

Диплом победителя
международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Музыка советской эпохи».

Вручается: **Манчић Ане**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ЛИК РОССИИ
2026

Диплом призера
международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Мой друг: Россия и Сербия».

Вручается: **Милошевич Теодоре**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ДИПЛОМ

международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Музыка советской эпохи».

Вручается: **Рашкович Келене**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ДИПЛОМ

за I место

международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Сербия - южная вечная история России».

Вручается: **Йелич Петре**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ЛИК РОССИИ
2026

Диплом победителя
международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Музыка советской эпохи».

Вручается: **Санкович Тамьяне**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ДИПЛОМ

за III место

международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Выдающиеся фигуры в мировой литературе».

Вручается: **Васович Милице**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

ЛИК РОССИИ
2026

Диплом победителя
международной олимпиады
«ЛИК России - 2026»

«...сербы такие же русские, как и мы...» М.Горький

Номинация: «Музыка советской эпохи».

Вручается: **Джуров Јане**

Руководитель: **Силеунович Мира,**
Двенадцатая белградская гимназия

Директор школы при Посольстве России в Сербии: **П.А. Моисеев**

Белград - 2026

УСРП „ШИД“ – мај 2026.

У Д Р У Ж Е Њ Е
СРПСКО-РУСКОГ
ПРИЈАТЕЉСТВА
"Ш И Д"

ОПШТИНСКА
ОРГАНИЗАЦИЈА
СУБНОР ШИД

ОДЛУКА
СТРУЧНОГ ЖИРИЈА
ЛИТЕРАРНОГ КОНКУРСА
„СВЕТ БЕЗ РАТА-ДЕЦА ГОВОРЕ“

➤ За литерарне радове деце и омладине узраста од 15 до 19 година у категорији *поезија*, писане на српском језику, награђују се:

1. место ДЕЈАНА ДРЕТВИЋ, ученица 12. београдске гимназије из Београда за песму „Село немих“

➤ За литерарне радове деце и омладине узраста од 15 до 19 година писане од стране аутора на руском језику а који руски језик изучавају као страни језик у категорији *проза*, награђују се:

1. место МАША БЕАТОВИЋ, ученица 12. београдске гимназије из Београда за литерарни рад „Письмо другу“

За овај конкурс већ три године ученици наше школе пишу прозне и поетске радове на руском и српском језику. Ове године учествовали су (пored награђених) и: Маша Трошић, Милица Васовић, Лана Томић, Петра Јелић.

Како ни ове године нисмо могли да присуствујемо свечаној додели награда, организатори ће нам послати дипломе. Информацију о томе приказаћемо у следећој школској години, у следећем броју часописа (14.)

На следећим страницама прочитајте два изузетна рада награђених ученица Маше Беатовић и Дејане Дретвић.

«Письмо другу»

«Многие достигают желаемого, но теряют себя»

Иво Андрич

Дорогой друг,

Пишу тебе эти строки с ощущением, будто веду разговор с собственной совестью – тихой, но настойчивой, которая напоминает о том, что так легко забывается в мире громких побед и ещё более громких поражений. Мысль о том, что многие достигают того, к чему стремились, но при этом теряют себя, не покидает меня – словно тень, неотступно следующая за человеком на его пути.

Разве не странно, что человек, стремясь покорить вершины, незаметно отдаляется от самого источника своего существования? Слово каждый шаг вперёд уносит с собой и тихую утрату – невидимую для других, но болезненную внутри.

В этой гонке за признанием и успехом люди часто забывают о том, что нельзя измерить: о чистоте намерений, о теплоте слова, о силе истины, не нуждающейся в подтверждении.

Я смотрю на мир вокруг и мне кажется, что многие заменили своё лицо маской, созданной ими самими. И чем совершеннее эта маска, тем менее узнаваемо лицо под ней.

Неужели это та цена, которую мы платим за исполненные мечты? Или же мы просто забыли, что мечты, не согласующиеся с нашей сущностью, перестают быть нашими?

Я верю, что подлинная драма человеческого существования разворачивается не во внешних достижениях, а в тихих внутренних выборах. В те моменты, когда никто не смотрит, когда нет ни аплодисментов, ни признания, мы решаем, кто мы есть. Тогда мы выбираем между лёгким и правильным путём, между мимолётным блеском и вечной истиной.

Возможно, величайшая храбрость заключается не в том, чтобы покорить мир, а в том, чтобы сохранить себя от него. Сохранить ту невидимую, но неразрывную нить, которая связывает нас с тем, кто мы есть на самом деле. Ведь человек, потерявший себя, как бы высоко он ни поднялся, остаётся без основания, на котором мог бы стоять.

Поэтому я пишу тебе – не как тот, кто знает ответы, а как тот, кто ищет смысл. Если однажды тебе придётся выбирать между успехом и собственной истиной, вспомни, что утраченного в себе невозможно вернуть ничем внешним. Всё остальное можно обрести вновь – только потерянное «я» невосполнимо.

Пусть твои дороги ведут
тебя далеко,
но пусть они
никогда не уведят
тебя от самого себя.

Твой преданный друг...

Маша Беатович

Июнь 2026

„Село немих“

"Није зло само у самовољи рђавих него и у слабости добрих."

Јован Дучић

У селу се све зна.

Сваки шапат, сваки корак, сваки смех.

Али не и оно што боли.

Сви иду на славе и свадбе, сви се смешкају, сви су добре комшије.

Ако некоме треба помоћ око краве, поља, кола — ту су, одмах.

Али кад затреба права помоћ, кад нечија бол или страх захтевају пажњу — сви скрену поглед.

Смех постане лажан, руке скрушене.

Неки комшије не желе да помогну, неки не желе да се мешају јер "свако свој крст носи".

Тако је село функционисало.

У селу се озбиљне ствари не говоре наглас. Оне се прогутају. Прећуте. Слегну раменима. Угасе као сијалица кад нестане струје — само одједном постану мрак. Људи се смеју, раде, пију кафе по кућама, али сви знају кад нешто треба да се заборави.

У селу сви знају све.

И сви ћуте.

Кад из куће преко пута ноћу допре врисак, ломљење ствари или тишина која вришти — сви окрећу главу. Сви тада спавају.

Као да не постоји. Као да је све то нормално.

Први пут сам то чула једне вечери.

Пре две године родитељи су ме послали код баке и деке, у мало војвођанско село са једва двеста становника.

Да им помогнем око послова.

Да проведем лето „на миру“.

После једног напорног дана, седела сам са баком у дневној соби.

Гледале смо њену турску серију.

И онда — врисак.

„Бако... јеси ли чула?“

Није склонила поглед са телевизора.

ИЮН 2026

„Боље ти је да не чујеш.“

„Али то је – “

„Није наше да се мешамо.“

„Туче је?“

„Не тиче те се.“

Сутрадан сам је видела у продавници.

Модрице није ни покушавала да сакрије.

„Јесте добро?“ питала сам.

„Пала сам у кади,“ рекла је.

Нисам била глупа.

А знала је и она да нисам.

После тога, свака ноћ је имала исти ритам.

Једне вечери било је гласније него икад.

Свађа.

Врисак.

Ударци.

Тишина.

Тишина је била најгора.

Била је гласнија од свега.

Село је мало.

Сви су чули.

Сви су знали.

И сви су ћутали.

Отрчала сам у дневну собу и зграбила фиксни телефон.

„Кога то зовеш?“ питао је деда.

„Полицију.“

„Зашто?“

„Деда, он њу туче.“

Застао је.

А онда само рекао:

„Полиција ту неће помоћи. Он има везе.“

„Али – “

„Немој да зовеш. Неки људи не желе помоћ.“

Те ноћи сам се осећала одвратно.

Као да сам је ја ударила.

Као да сам ја затворила врата уместо да их отворим.

Као да сам бирала тишину, исто као и сви остали.
Лежала сам будна, слушала сваку секунду
ноћи и чекала да се нешто промени.
Али ништа се није променило.
Јер нико ништа није урадио.
Ни ја.
Ујутру сам стала испред огледала.
Гледала сам себе дуго.
Али то више нисам била ја.
Нисам се променила.
Нестала сам.
У огледалу је стајао странац –
неко ко зна истину...
и ћути.

Данима сам гледала како модрице
постају тамније.
Како њен осмех постаје тиши.
Једном је жена из
села дошла код баке на кафу.
Причале су о њеном мужу.
„Добар човек“, рекла је она.
„Таквих је мало.“ Климале су главама.
Говорио се о њему као
о неком коме се верује –
увек први да помогне.
Донирао је новац цркви.
Помагао болници.

Комшијама давао кад затреба.
И управо због тога су га сви називали добрим.
Због тога су га бранили.
Због тога су затварали очи.
Нико није гледао њу.
Нико није питао.
Нико није желео да види.
А онда би увече затворио врата
и претварао се у нешто што нико није желео да призна да постоји.
Једне ноћи нисам више могла да издржим.
Нисам спавала.

Само сам слушала тишину која је викала.
Ујутру сам отишла код ње.
Понела сам колаче – као изговор.

Отворила ми је врата.
Изгледала је... празно.
„Могу ли да уђем?“
Пустила ме је.
Кућа је била тиха.
Он није био ту.
Удахнула сам дубоко.

„Знам шта се дешава“, рекла сам.
„Молим те... пођи са мном у Београд. Можеш да будеш код нас.
Помоћи ћу ти да нађеш посао. Неће знати где си. Само... крени.“
Гледала ме је.
Дуго.
Као да покушава да ме запамти.
„Иди“, рекла је тихо.
Остала сам да стојим још тренутак, не померајући се.
Можда није веровала да јој заиста могу помоћи.
Можда је мислила да је већ касно.
Или ме једноставно није схватила озбиљно – била сам само дете од петнаест година.
Окренула сам се и изашла.
Тај тренутак ме касније прогонио највише.
Јер сада знам –
то није био само разговор.
То је била последња прилика. Јер сам била једина која је покуцала и понудила помоћ. Последња, а вероватно и прва која је решила да више неће скретати поглед.
Два дана касније сам отишла у Београд због школе.
Нисам долазила два месеца.
Сваки дан сам се питала шта је с њом,
али нисам више желела да зовем ни бабу ни деду –
били су као сви остали људи у селу.
А то ме је болело.

Два месеца касније, мајка је инсистирала да одемо да их посетимо.
Тада сам сазнала да је комшиница умрла,
мало након што сам се ја вратила у Београд.

Рекли су – од рака.

Али ја сам знала истину:

болест је почела много раније.

Стрес, страх, понижење, тишина која је постала претешка да се
носи...

то је полако изједало њено тело,

уништавало део по део њене снаге.

Нисам себи могла да опростим што нисам учинила више.

Што нисам била глас.

Што нисам прекршила правило „није наше да се мешамо, нећемо
ништа урадити“. Јер да макар јесам, можда бих јој продужила живот
за још који дан, месец, годину...

И тада сам се заклела –

да више никада нећу окретати главу од истине.

Можда зло не почиње када неко подигне руку.

Можда почиње много раније –

када сви остали одлуче да не виде да је рука подигнута.

Можда је истина опасна али ћутање је најтежа казна. Свака тајна
коју задржимо носи свој терет, а он се не види док не постане
претежак да се носи.

Дејана Дретвић

КОНЦЕРТ «С РАДОСТЬЮ» – мај 2026.

УМНИЦА

позива на прво музичко представљање секције руског језика

19. 05. 2026.

У 19.00 сати

у свечаној сали Дванаесте београдске гимназије

Секцију води Мира Симеуновић, професор руског језика

С радостью

„Умница“ Вас С РАДОСТЬЮ

позива на прво музичко представљање
секције руског језика у XII гимназији

Дођите да уз нас заволите руску
музику!

19. 05. 2026. у свечаној сали
гимназије

Почетак у 19.00

Секцију води Мира Симеуновић,
професор руског језика

Јуњ 2026

Умница С РАДОСТЬЮ

ПОЗИВА НА ПРВО МУЗИЧКО ПРЕДСТАВЉАЊЕ СЕКЦИЈЕ РУСКОГ ЈЕЗИКА

19. 05. 2026.

у 19.00 сати

у свечаној сали

Дванаесте београдске гимназије

СЕКЦИЈУ ВОДИ МИРА СИМЕУНОВИЋ, ПРОФЕСОР РУСКОГ ЈЕЗИКА

ПРОГРАММА КОНЦЕРТА «С РАДОСТЬЮ»

- **КАТЮША** - Катарина Милошевић, Наташа Ступар, Филип Радосављевић
- **ТАТЬЯНА** - Никола Филиповић
- **ДАРЬЯ** - Маша Трошић, Нађа Вучуровић
- **НА ПОЛЕ ТАНКИ ГРОХОТАЛИ** - Ана Мандић и Татјана Санковић
- **КУКУШКА** - Милена Милошевић
- **ТАМ ШЛИ ДВА БРАТА** - Никола Филиповић
- **Я ВАС ЛЮБИЛ** - Ана Мандић и Татјана Санковић
- **ВОЛШЕБНИК-НЕДОУЧКА** - Јана Ђуров и Хелена Рашковић
- **КАК ВСЕ** - Милена Милошевић
- **КУДА УХОДИТ ДЕТСТВО?** - Татјана Санковић и Ана Мандић
- **ПОДМОСКОВНЫЕ ВЕЧЕРА** - Јана Ђуров

Пратећи вокали:
Дора Ђикановић, Петра Јелић,
Александра Станков, Сања Лукић

Програм води Маша Драгумило

Техника – Невена Таков

У припреми и реализацији
учествовали су и:
Петра Јелић, Ања Ђоковић,
Дана Бочваров, Андрија Краговић,
Ана Тубић, Милица Васовић

У свечаној сали Дванаесте београдске гимназије 19. 05. 2026. одржано је прво музичко представљање секције руског језика „Умница“. То је био концерт са музичким нумерама за чије извођење су наши ученици награђивани на Међународном конкурс у „ЛИК Росии“ у периоду 2024-2026. У програму су учествовали ученици свих одељења у којима се учи руски језик. Из првог разреда: Јана Ђуров и Хелена Рашковић; из другог: Милена Милошевић, Татјана Санковић и Ана Мандић; из трећег: Маша Трошић, Нађа Вучуровић, Дора Ђикановић, Маша Драгумило, Невена Таков, Александра Станков, Сања Лукић; из четвртог разреда: Катарина Милошевић, Наташа Ступар, Филип Радосављевић, Никола Филиповић. Осим непосредних учесника, у припреми и реализацији учествовало је још десетак ученика.

Професори наше школе, родитељи учесника, ученици и остали гости имали су прилику да погледају све дипломе за награђене нумере. Оно што је најважније, могли су да уживају у разноврсној музици на руском језику и у раскошним гласовима наших талентованих ученика.

Пред вама су линкови, преко којих можете послушати готово све песме са концерта. Уживајте у музици!

Милена Милошевић, песма „Так же, как все...“

<https://www.youtube.com/watch?v=u2DECZMKRIM>

Никола Филиповић, песма „Татјана“

<https://www.youtube.com/watch?v=yrHVw9DgrNA>

Ана Мандић и Татјана Санковић, песма „На поле танки...“

<https://www.youtube.com/shorts/tR5aHex2v-g>

Никола Филиповић, песма „Там шли два брата...“

https://www.youtube.com/watch?v=__EIXQucXm4

Милена Милошевић, песма „Кукушка“

<https://www.youtube.com/watch?v=mrv8fGYxvvg>

Јана Ђуров и Хелена Рашковић, песма „Волшебник-недоучка“

<https://www.youtube.com/watch?v=E5itJUCH8C0>

Катарина, Наташа и Филип, песма „Катюша“

<https://www.youtube.com/watch?v=z-sBLZfO5ik>

Татјана Санковић и Ана Мандић, песма „Куда уходить детство?“

<https://www.youtube.com/watch?v=yhyLrBliVq4>

Јана Ђуров, песма „Подмосковные вечера“

<https://www.youtube.com/watch?v=Z150-Z7aPFA>

О КОНЦЕРТУ из угла учесника

Концерт „С радостью“ био је веома лепо искуство. Певали смо бројне руске песме, као што су „Катюша“, „Кукушка“ и „Подмосковные вечера“, и показали сав труд који смо уложили током припрема. Атмосфера је била одлична, публика нас је подржавала, а сви учесници су дали свој допринос да програм буде успешан. Драго ми је што сам била део овог концерта и сигурно ћу га дуго памтити.

Пре наступа осећала сам благу трему и узбуђење, јер сам желела да све прође што боље и да не направимо грешке. Током самог наступа осећала сам радост и понос. Чим смо почели да певамо, трема је нестала и остала је само добра енергија и уживање у тренутку. Било је стварно лепо видети публику, њихове осмехе и подршку, јер нам је то давало додатну сигурност да наставимо још боље. После наступа осећала сам велико олакшање, али и срећу и понос због свега што смо заједно урадили. Сви смо били задовољни јер се труд исплатио и јер је све прошло онако како смо желели. Делили смо утиске, смејали се и препричавали најбоље тренутке са проба и самог концерта, што је цело искуство учинило још лепшим. Волела бих да поновимо нешто слично, јер је ово било стварно посебно искуство.

Дора Ђикановић, 3/3

МУЗЫКА - ВОЛШЕБНИК-НЕДОУЧКА

Вычислить путь звезды,
И развести сады,
И укротить тайфун -
Все может магия!
Есть у меня диплом,
Только вот дело в том,
Что всемогущий маг -
Лишь на бумаге я.

Даром преподаватели
Время со мною тратили.
Даром со мною мучился
Самый искусный маг.
Да, да, да!
Мудрых преподавателей
Слушал я невнимательно.
Все, что ни задавали мне,
Делал я кое-как.

Сделать хотел грозу,
А получил козу,
Розовую козу
С желтой полосой.
Вместо хвоста - нога,
А на ноге - роза,
Я не хотел бы вновь
Встретиться с той козой!

Даром преподаватели...

Сделать хотел уют,
Слон получился вдруг.
Крылья, как у пчелы,
Вместо ушей - цветы.
Ночью мне снится сон -
Плачут коза и слон,
Плачут и говорят:
"Что с нами сделал ты?
Что с нами сделал ты?!".

Даром преподаватели...

О КОНЦЕРТУ из угла гледалаца

Ја присуствовала на једном веома пријатном концерту. Атмосфера била је такође посебна, да ми искрено жаљем свих, који нису могли присуствовати. У нас је било могуће видети наших пријатеља потпуно са друге стране и разумети, да за овим нежним гласовима крију се невероватна снага и прави певачки талент.

Присуство на овом концерту многих из нас, и мене лично, потпуно ме захватило, посебно човека, који, можда, не уме да пева, али искрено воли музику. Ја сам видела много младих и талентованих људи. Истичу зато да ми посебно допао идеја и организација овог концерта, јер захваљујући њему смо могли упознати се са креативном страном наших пријатеља.

Што се тиче учесника, без сваког преувеличавања, они су били велики. Такође талента, емоција и задовољства од извођења ретко се може видети. Они су нас упознали са различитим врстама руске музике - програм је био разноврстан: од поезије и патриотских песама до модерних дела. Не могу да опишем, колико све је било лепо. Такву атмосферу немогуће потпуно пренети речима — то је требало осећати и доживети лично.

Лена Николић, 2/4

Концерт који је организовала и припремила професорка руског језика оставио је на мене веома снажан утисак. Атмосфера је била величанствена и свечана. Ученици су певали лепе песме на руском језику, што је било подређено видео пројекцијама које су се лепо уклопиле и додатно украсиле догађај. Посебан утисак на мене оставиле су песме „Дарја“ и „Татјана“. Све је било уређено и изведено као најбоља представа. Концерту су присуствовали и неки родитељи који су такође били дирнути како је све изгледало.

Желео сам и ја да будем део тога али дао сам мали, скромни допринос - помогао сам у припреми и декорацији сале за овај лепо уређен догађај: балони у бојама руске и српске заставе.

Надам се да ће следеће године мој допринос бити већи и да ћу и сам учествовати у овако лепој и добро организованој приредби.

ПРАВИЛЬНОЕ ПОВЕДЕНИЕ В ТЕАТРЕ:
КУЛЬТУРА И ТРАДИЦИИ

ТЕАТРАЛЬНЫЙ ЭТИКЕТ

СЕВТЮ3.РФ

Заветные билеты в руках! До спектакля осталось 20 минут. В фойе театра шумно... Утром – дети в ожидании волшебной сказки, вечером – подростки и взрослые в предвкушении проникновенных историй о нашей жизни... И ничто не должно помешать погружению в мир театрального искусства.

Как правильно вести себя в театре накануне спектакля? Читайте внимательно наши заметки о театральном этикете и расскажите или напомните о правилах поведения своим детям перед следующим походом в театр!

- ✓ В фойе перед началом постановки не стоит шуметь, громко разговаривать, просматривать видеоматериалы на мобильном телефоне.
- ✓ Причёсываться, подкрашиваться и завязывать галстук можно лишь в уборной.
- ✓ Не забудьте заранее проверить, не оторвалась ли петелька на вашей верхней одежде.
- ✓ Если вы пришли в театр с большой сумкой или пакетом, оставьте их в гардеробе.

- ✓ Занимайте свои места в зале не позже третьего звонка.
- ✓ Проходя к своему месту, идите вдоль рядов кресел лицом к сидящим зрителям. Если вы пришли с дамой, пропустите её вперёд.
- ✓ Если вы уже заняли своё место в зале, а мимо вас проходят зрители на свои места, обязательно встаньте и дайте им дорогу.
- ✓ Садитесь на то место, которое указано в вашем билете. Если ваше место оказалось вдруг занятым и его не хотят освободить, не вступайте в спор — попроси капельдинера уладить это недоразумение.
- ✓ Сидя в кресле, не кладите руки на оба подлокотника. По правилам этикета вы можете занять подлокотник с правой стороны.

Хорошие манеры, к счастью, и сегодня не утратили своей актуальности, и следование им позволит всем зрителям прекрасно провести время в театре!

Русский театр в Белграде

Puškin. Slučaji

petak
5
jun

Ruski teatar
u Beogradu

20:00
Ložionica
ul. Ideja 2

predstava na srpskom
jeziku sa ruskim titlovima

Reditelj
Filipp
Vinogradov

Igraju
Daniel Kovačević
Nikola Štbac
Evgenija Eškina Kovačević
Rade Maričić

Представа је настала по мотивима Пушкинових приповедака „Међава”, „Пуцањ”, „Управник поштанске станице” и „Госпођица сељанка”. „Пушкин. Случаји” у мозаичкој и отвореној форми истражује значења случајности, кроз неколико различитих прича.

Радња показује необичне околности једног непланираног венчања, које ће се касније открити као извор настанка једне неочекиване среће. Ту су и брутални сукоби између мушкараца (као и обично, због жена), али и суморни животи у провинцијском беспућу.

Извођење прате титлови на руском језику, а и глумци повремено говоре на руском језику. Гледаоци су вишеструко ангажовани: добијају текстове које читају у паузи између сцена, наратори им се директно обраћају и повремено изводе гледаоце из првих редова (да плешу с њима, да их фотографишу). Форма извођења је, дакле, врло отворена.

Ова оригинална обрада Пушкинових дела указује на свевременост Пушкинових значења, односно препознавање његових идеја у нашем времену. Отварају се, између осталог, теме идентитета, смисла живота и уметничког стварања, слободе, репресије и промена, затим одсуства пуноће живљења, наметнутих живота и недосегнуте истине, која пролази мимо нас. У вези с њима, у више наврата, не без ироније, проблематизује се режија, као вид одсуства слободе, наметања поступака и деловања, на овој сцени, али и у стварности, као њеном полазишту. <https://www.instagram.com/p/DLaY50Ao4OL/>

УТИСЦИ.

Гледала сам представу „Пушкин. Случаји“. Она спаја више Пушкинових дела и баш ми се допала. Глумци су били одлични, а свака сцена држала је пажњу гледалаца. Свидело ми се како су повезали неке делове приче са данашњим контекстом. Није било пуно глумаца, али свако од њих је успео да одглуми више личности у једној представи, што је било фасцинантно. Препоручила бих свима да је погледају, јер је представа заиста интересантна и пуна обрта који изазивају различите емоције Остаће ми у дивном сећању, чак бих волела да је поново погледам.

Јана Карабасил, 1. разред

УТИСЦИ.

„Пушкин. Случаји“

Радња је била занимљива, а ликови су били приказани на начин који ми је омогућио да боље разумем њихове поступке и осећања. Посебно су ми се допали дијалози јер су били занимљиви и допринели су да прича буде још занимљивија. Током представе било је и озбиљних и емотивних тренутака који су оставили снажан утисак на мене.

Ова представа ме је навела да размишљам о томе како људи понекад доносе важне одлуке под утицајем емоција и колико те одлуке могу да промене нечији живот. Због тога сматрам да представа има важну поруку и да није само забавна већ и поучна.

Сматрам да је „Пушкин. Случаји“ квалитетна представа која може много тога да покаже младима. Драго ми је што сам је гледала јер сам, поред уживања у представи, могла и нешто ново да научим. Отишла сам кући пуна утисака и радо бих поново погледала слично позоришно дело.

УТИСЦИ.

Представа „Пушкин. Случаји“ ми се веома допала зато што је била другачија од осталих представа које сам гледао „преко школе“, била је јединствена. Представа се разликовала од књижевног дела, јер су у њој коришћене сцене из нашег времена и то ју је учинило много занимљивијом и забавнијом. Изненадни преокрет око венчања и хотела учинио је радњу интересантнијом и неизвесном. Глумци су били сјајни и врло забавни, као и представа. Никада нисам знао да у позоришту може да ми буде тако добро! Док сам гледао заиста сам уживао и схватио сам да не мора свака представа да буде направљена буквално по књизи или роману, јер када би и друге представе биле овакве, верујем да би људи чешће посећивали позориште.

Лука Јанковић, 1. разред

УТИСЦИ.

Утисци о представи „Пушкин. Случаји”

Када нам је наставница рекла да ћемо ићи у позориште да гледамо представу по Пушкиновим делима, мислила сам да ће ми бити досадно јер иначе не волим баш старе књижевне текстове. Међутим, представа „Пушкин. Случаји” ме је пријатно изненадила и била ми је много занимљивија него што сам очекивала.

Највише ми се допало то што глумци нису само стајали на сцени и говорили текст, већ су повремено комуницирали и са публиком. Због тога сам имала осећај као да смо и ми део представе. Глумци су били веома убедљиви и занимљиво је било гледати како брзо мењају улоге и прелазе из једног лика у други.

Посебно ми је остала у сећању прича „Мећава”. Допало ми се како је приказано да један случајан догађај може потпуно да промени нечији живот. Најтужнији део представе за мене је био онај са Дуњом и њеним оцем, јер показује колико родитељи могу да пате због својих одлука.

Сценографија није била компликована, али је уз светлосне ефекте успела да створи посебну атмосферу. Свидело ми се и што су се понекад користили руски изрази, јер је то представу учинило аутентичном.

На крају, драго ми је што смо гледали ову представу. Показала ми је да класична дела не морају да буду досадна ако су представљена на занимљив начин. После представе сам боље разумела Пушкинове приче и ликове, а уједно сам и уживала у самом извођењу.

Неда Николић, 1. разред

РУССКИЙ ЦЕНТР НАУКИ И КУЛЬТУРЫ (РУССКИЙ ДОМ), БЕЛГРАД

MINISTRY OF CULTURE
RUSSIAN FEDERATION

ROSKINO
RUSSIAN CINEMA WORLDWIDE

Посольство
Российской Федерации
в Республике Сербия

Република Србија
Министарство културе

СЕРБИЈА
2026

СРБИЈА
2026.

ФЕСТИВАЛЬ РОССИЙСКОГО КИНО

БЕЛГРАД, НИШ, СУБОТИЦА,
ПИРОТ, АЛЕКСАНДРОВАЦ,
АЛЕКСИНАЦ, ВАРВАРИН,
КРУШЕВАЦ, СОКОБАЊА, ЯГОДИНА

09 - 30 ИЮНЯ

90SME
ASSOCIATION

ФЕСТИВАЛ РУСКОГ ФИЛМА

БЕОГРАД, НИШ, СУБОТИЦА, ПИРОТ,
АЛЕКСАНДРОВАЦ, АЛЕКСИНАЦ,
ВАРВАРИН, КРУШЕВАЦ,
СОКОБАЊА, ЯГОДИНА

9 - 30. ЈУН

Б/М
BANKUHLUSHIN
THEATRE MUSEUM
1894

Фестиваль русского кино в этом году пройдет в Белграде, Нише, Суботице, Пироте, Александровце, Варварине, Крушеваце, Алексине, Сокобање и Ягодине. В программу этого года входит всего 21 фильм, которые уже добились заметного успеха у зрителей в России и за рубежом. Помимо фильма «Авиатор», зрители смогут увидеть музыкальную сказку «Буратино. Золотой ключик», анимационный фильм «Финник 2», военную драму «Отец», фильм «Любовь Советского Союза» и семейный хит «Чебурашка 2». В рамках фестиваля будет показан также подбор советских и российских анимационных фильмов, среди которых классика «Варежка», «Крокодил Гена», «Ну, погоди», «Умка 2», а также современные короткометражные анимационные проекты...

<https://ruskidom.rs/2026/06/09/v-russkom-dome-v-belgrade-otkrylsja-festival-rossijskogo-kino/>

Июнь 2026

УТИСЦИ.

ПОСЕТА ФЕСТИВАЛУ РУСКОГ ФИЛМА У РУСКОМ ДОМУ

Луција Младеновић, 2/3

11.маја 2026. године, уз пратњу наставнице руског језика, ученице наше школе посетиле су Фестивал руског филма у Руском дому у Београду.

Тада смо сазнале нешто више о руској култури и фестивалу и погледале савремену верзију популарног руског филма који познају многе генерације. Упознали смо лик из анимираних филмова уз Који су одрастали милиони деце, који се зове „Чебурашка“.

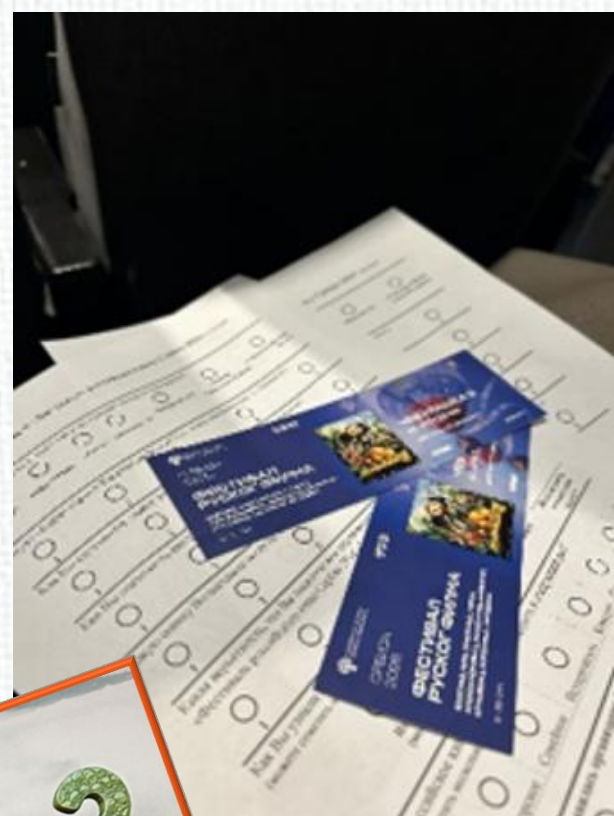
Посета фестивалу била је занимљиво и другачије искуство од уобичајене наставе. Највише нам се свидело то што смо гледале филм на руском језику, јер смо тако чуле како се он природно користи у свакодневном животу и научиле много нових речи.

Поред самог филма, имале смо прилику да будемо део Фестивала руског филма и да се боље упознамо са руском културом. У Руском дому често се организују овакви догађаји, па посетиоци могу на занимљив начин да науче нешто ново о руском језику, уметности, традицији и култури.

Овакве посете су веома корисне јер спајају учење и забаву и уче нас да језик не морамо да учимо само из књиге!

Научиле смо нешто ново, провеле лепо време дружећи се и вратиле се кући са лепим утисцима.

ЗАБАВНО

УЧЕЊЕ!!!

нь 2

Тест «Уважаешь ли ты учителя?»

Поставь галочку рядом с фразой, которая тебе подходит

- На уроке я стараюсь не мешать учителю
- Подложить на стул учителя кнопку – это весело!
- Мне заслуженно поставили 2 балла, я злюсь на учителя
- Перед уроком я часто помогаю учителю, например, повесить карту
- Если учитель заболел, я радуюсь
- Я охотно выполняю поручения учителя
- Учитель хочет добра своим ученикам
- После звонка я сразу бегу на перемену
- Мы говорим про учителя плохие слова «за глаза»
- Если учитель попросит остаться после уроков и помочь ему, я с радостью соглашусь

Посчитай, сколько галочек получилось _____

Обработка результатов

0-3 галочки: ты уважаешь учителей и стараешься во всем их слушаться и помогать. Молодец! Это очень хорошо, так держать!

4-7 галочек: иногда ты позволяешь себе говорить нехорошие вещи про учителей. Но, когда у преподавателя действительно проблемы, ты за него беспокоишься.

8-10 галочек: ты совсем не уважаешь учителей, это плохо. Постарайся изменить своё мнение! Эти люди стараются для тебя, нужно это понять и ценить.

Пројекат „Ћирилица – наслеђе и будућност“ Међународни конкурс „Мој деда“

На овом конкурсy такође учествујемо сваке године: пишемо прозне и поетске радове, цртамо, правимо видео снимке. Овај пут стручни жири конкурса наградио је 2. местом рад Дејане Дретвић. Честитамо!

„Кад човек заборави да је човек“

Рођена сам на Балкану, на простору где се укрштају путеви народа, језика и вера. Ипак, никада нисам могла у потпуности да разумем како један народ може да мрзи други – посебно овде, где смо толико слични. Јер Балкан није само скуп држава и граница; то је мозаик испреплетаних судбина. Ми смо Словени. А бити Словен не значи припадати само једној нацији, већ носити у себи трагове многих. Ретко ко може са сигурношћу рећи да су сви његови преци били само једно. У нашим венама тече мешавина прошлости. У тој мешавини судбина родио се мој деда. А његова прича почиње много пре њега – са мојим прадедом Војином.

Војин је одрастао са мајком Љубом у Хрватској у селу недалеко од Копривнице. Имао је двадесет пет година када је почео Други светски рат. Имао је жену Аницу из Босне и мог деду који је тада био беба. Рат му није оставио избор. Распоређен је као стражар у логору, Логор Даница. Логор Даница био је први концентрациони логор у НДХ. Војинов задатак био је да контролише храну и ред у логору.

Али ништа у том логору није било у реду.

Највише су га прогонила деца. Знао је да Даница није крај. Људи су одатле одвођени даље – у Јасеновац или Логор Јадовно. У њима је или смрт или живот који је гори од смрти. Ноћима није спавао. Храна му је остајала нетакнута. У сваком детету видео је свог сина.

Није могао да разуме како неко може да мрзи дете због презимена које носи. Српско, ромско, јеврејско – за њега су то била само деца. Још теже му је падало то што су људи које је познавао гледали на све то без трунке савести. Као да је зло постало свакодневно.

Једне ноћи сео је са својим најбољим пријатељем Драганом и тада су схватили да не желе да учествују у томе. Прво је послао породицу на сигурно. Аница је, иако уплашена, узела мог деду Јосипа и отишла у Босну код сестре. А онда су направили план.

Када се смена стражара промени, Војин ће извести колико год деце може. Драган ће чекати напољу са старим камионом и одвести их у Босну, у село, у једну кућу где ће их чувати старији брачни пар, у кући далеко од пута, где ретко ко залази. План је био једноставан, а опет је толико тога могло да крене по злу. Те ноћи све је кренуло како су замислили.

Војин је, једно по једно, изводио децу и скривао их у џакове кромпира. Пре него што би их повео, питао би их да ли имају брата или сестру у логору, па би се трудио да их пронађе и споји заједно, колико год је могао. Најтеже му је било да бира – јер је желео да спаси сву децу. Знао је да сваког кога остави, оставља у паклу. Али није смео да узме превише. Ако би нестало превише деце, одмах би били откривени, а тада би страдали и он и Драган, заједно са децом. Деца нису знала где иду али су знала да је свако „где год“ боље од тог места. Сваки шум му је парао уши. Срце му је тукло толико гласно да је био сигуран да га сви чују.

„Биће добро“, шапутао је надајући се да је то истина. Једно по једно, спуштао их је у џакове. Не као ствари – већ као нешто најкрхкије на свету. Сваки пут кад би завезао џак, осетио би олакшање – као да је том детету дао шансу да удахне слободу. У сваком дечијем погледу видео је свог сина. Успео је да спасе дванаесторо. Било му је мало. Али више није смео. Драган их је одвезао. Војин је остао у логору да заврши своју смену, а одмах након ње је и он требало да се упути у Босну. Први пут после дуго времена, осетио се као човек. Али не задуго...

Недостатак деце је ускоро примећен. И неко га је одао. Његов школски друг Иван. Човек са којим је делио ужину, играо се као мали, делио школску клупу. Војин је видео Ивана када је ушао у канцеларију управника. Није му било потребно објашњење – већ тада је знао да га је издао. Иван је видео Војина како се предуго мота око дела где су деца и било му је сумњиво кад је схватио да су деца нестала. Војин је убрзо ухапшен. Пред свима је мучен, као опомена, као порука другима шта се дешава онима који се усуде да пркосе. Онима који помисле да смо сви исти и да нико не треба да пати. Терали су на да каже где су деца и ко је помогао. А онда је убијен. Није проговорио до краја.

Исте ноћи, неколико сати раније, преко Драгана, послао је последње писмо за мог деду Јосипа. Замолио га је да му га преда тек када напуни двадесет година. Ако се он сам не појави у Босни до следеће ноћи – то ће бити једини начин да истина стигне до њега. Тако је и било. Јосип је са двадесет година добио писмо. И тада је сазнао да није Војинов син. Био је син Милана Јовића из Србије, Војиновог најбољег пријатеља који је погинуо у несрећи у једном руднику. Војин и Аница су га узели као своје дете док је још био беба. Нико други није могао да се стара о њему. У писму је још писало:

„Спасио сам ту децу зато што сам морао. Спасио сам их јер сам у сваком од њих видео тебе. Не дозволи да те име које носиш научи да мрзиш.

На Балкану се људи пречесто деле по презимену, а забораве да су пре свега људи. Не гледај ко си по пореклу, већ какав си по срцу. Запамти – човек се не мери по томе одакле долази, већ по томе да ли је остао човек.“ Од тог дана, ништа више није било исто. Јер је разумео да човека не одређује име које носи, већ одлука да остане човек – чак и када је најлакше бити нешто друго.

Кажу да човек живи онолико дуго колико га се сећају. Мој прадеда нема гроб. Али има дванаест живота који су наставили даље. И можда негде данас, у нечијем погледу, још увек живи онај човек који је одбио да постане звер.

Ове године су, осим Дејане, својим изузетним радовима учествовали:

Маша Беатовић, Маша Трошић, Милица Васовић, Петра Јелић, Наталија Лутовац, Теодора Милошевић, Мирослав Недић, Илија Петровић, Невена Таков, Неда Николић.

Предлажемо да погледате и топлу, дирљиву причу о деди коју је снимила Петра Јелић:

<https://www.youtube.com/watch?v=qTqo6mAYk88&t=1s>

Мечтательные вопросы для подростков

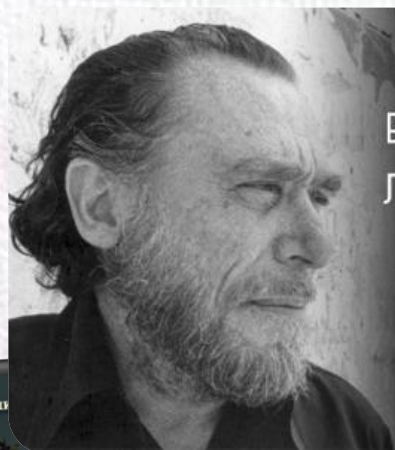
С Мечты
Сбываются

- Если бы тебе дали миллион долларов, что бы ты с ним сделал?
- Если бы ты обладал какой-либо сверхспособностью, что бы это было и почему?
- Если бы ты мог провести день с любым человеком в мире (в прошлом или настоящем), кто бы это был?
- Если бы ты мог изменить что-то в мире, что бы это было?
- Если бы наши домашние животные могли говорить, что бы они сказали?
- Что бы ты делал в течение дня, если бы был невидимкой?
- Если бы ты мог сделать подарок каждому человеку в мире, что бы это было?
- Если бы ты отправился в прошлое, то какие бы это были годы?
- Чем тебе не терпится заняться, когда ты станешь взрослым?
- Если бы ты мог поменяться жизнью с кем угодно на один день, кого бы ты выбрал и почему?

Мечты
СБЫВАЮТСЯ
ТАМ, ГДЕ
- В НИХ -
Верят

- С кем из исторических личностей ты бы хотел бы подружиться, и какие вопросы бы ты ей задал?
- Опиши свой идеальный день.

ДЛЯ РАЗМЫШЛЕНИЯ

ПРОБЛЕМА ЭТОГО МИРА
В ТОМ, ЧТО ВОСПИТАННЫЕ
ЛЮДИ ПОЛНЫ СОМНЕНИЙ,
А ИДИОТЫ ПОЛНЫ
УВЕРЕННОСТИ.

— Чарльз Буковски —

ЦИТАТЫ.РУС

Омар Хайям и другие великие

Хорошее
воспитание — это
способность
переносить
плохое воспитание
других.

Омар
Хайям
и другие великие

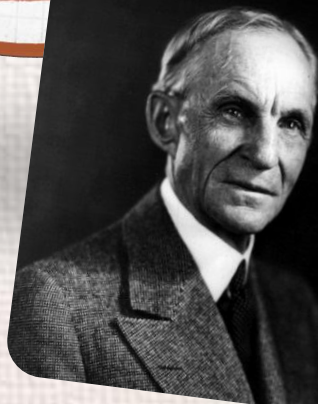
МОТИВАЦИОННЫЕ ЦИТАТЫ

ЕСЛИ НЕЧТО ТЕБЯ
ПУГАЕТ, ВОЗМОЖНО,
ЭТО СТОИТ
ПОПРОБОВАТЬ.

СЕТ ГОДИН

Жаль, что в первой
половине жизни нет
ума, а во второй
— здоровья.

Кроме высшего
образования нужно иметь
хотя бы среднее
соображение и,
как минимум,
начальное воспитание.

«Качество — это значит
делать как следует,
даже когда никто
не смотрит»

Генри Форд

ОБСУЖДАЙТЕ МОЮ ЖИЗНЬ
ЛИШЬ ТОГДА,
КОГДА ВАША СТАНЕТ
ДОСТОЙНЫМ ПРИМЕРОМ.

Я ВСЕГДА ИЩУ В ЛЮДЯХ
ТОЛЬКО ХОРОШЕЕ.
ПЛОХОЕ ОНИ САМИ ПОКАЖУТ.

© Владимир Высоцкий

Альберт Эйнштейн

«Образование — это то, что
остаётся после того, как забывается
всё выученное в школе.»

FISHKI.NET

День, в который
вы не узнали
для себя ничего
нового, прошел
впустую.

— Константин Станиславский

Слово Уважение - состоит из уважения, уважения
Чем больше
внимания ты
уделяешь человеку
- тем больше ему
плевать на тебя.

Никогда не спорьте
с идиотами. Вы опуститесь
до их уровня, где они вас
задавят своим опытом.

- Марк Твен -

